

[Bertel Dahlgaard.]

ser sig ogsaa Spørgsmaalet, om Grænsen paa de 60 000 Kr. mellem dem, der er fritaget for Ydelsen, og dem, der paalægges en Ydelse, er sat rigtig. Der er det mærkelige ved det, som i og for sig kan synes selvmodsigende, at der kan gives gode Argumenter baade for at sætte Grænsen noget lavere og for at sætte den noget højere. Det ligger i, at naar man betragter en Person med en Formue paa 60 000 Kr., vil Vurderingen af denne Persons økonomiske Stilling være saa umaadelig forskellig, alt efter som han har andre Indtægtskilder eller ikke.

Tag f. Eks. en Enke, der sidder tilbage med sine Børn, og som Manden har efterladt noget over 60 000 Kr., men som ikke har andre Indtægtskilder. Hun har maaske hidtil haft ca. 3 000 Kr. at leve af om Aaret. Nu er Renten gaaet ned, saa hun kun har omkring 2 000 Kr. Jeg tror ikke, der er ret mange, der vil finde, at hun er en af dem, der bør betale en ekstra Skat. Bedømmelsen bliver straks en anden, hvis det drejer sig om en Mand med 60 000 Kr.s Formue og en betydelig Indtægt. Han kunde egentlig godt betale noget mere, end dette Forslag her paalægger ham. Jeg vil gerne lægge et godt Ord ind for dem, der sidder med en mindre Formue og ingen andre Indtægtskilder har, og hvem Rentens Nedgang rammer meget haardt, og saa tiltræde, at vi til Gengæld tager lidt haardere fat paa andre Punkter. Jeg tror, det vil være muligt her at finde en Form for en differentieret Behandling.

Et tredie betydningsfuldt Spørgsmaal er Forholdet med Hensyn til fast Ejendom og den nye Ejendomsskyldvurderings Virkninger. Det maa være givet, at alle de store Værdistigninger paa ubebyggede Grunde og andre Spekulationsstigninger, som er konstateret gennem den nye Vurdering, medtages fuldt ud, og jeg forbeholder mig at se nærmere paa, om de opstillede Regler sikrer dette.

Hvad angaar det Loft, Ministeren har lagt for Stigningen i Vurderingerne af almindelige Beboelsesejendomme og Erhvervsejendomme, skal jeg ikke afvise, at der kan være en Begrundelse herfor i det Forhold, at en Stigning i visse Tilfælde kan være af fiktiv Karakter, fordi den har sin Aarsag i, at den foregaaende Vurdering af 1936 har ligget for lavt, og at Stigningen, naar Vurderingen nu i 1945 bliver rettet op, bliver større, end den faktiske Værdistigning har været. Om man har ramt det rette med det foreslaaede Maksimum af

20 pCt.s Stigning i Forhold til 1936-Vurderingen, skal jeg foreløbig lade staa hen. En lavere Procent kan der sikkert i hvert Tilfælde ikke blive Tale om, men jeg tager altsaa her et Forbehold. Ved Bedømmelsen heraf vil det for Det radikale Venstre have Betydning, om der kan skabes Sikkerhed for, at ekstraordinære Værdistigninger, der har Spekulationskarakter, ikke bliver beskyttet af denne Grænse, saaledes som de af Ministeren foreslaaede Regler er affattet.

Jeg har her kun villet berøre nogle af de vigtigste af Lovforslagets Principper, og jeg finder det som sagt ganske ufrugtbart her i Tinget i korte Taler at diskutere de utallige Detailler. I Det radikale Venstre anser vi det foreliggende Lovforslag for et brugbart Grundlag for de kommende Forhandlinger, men vi ønsker forskellige Urimeligheder, som vi synes Lovforslaget indeholder, fjernet.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til videre Behandling.

Norlev: Vi er sikkert alle enige om, at en Sanering paa Pengevæsenets Omraade er nødvendig, saadan at den Pengekøbeevne, der i Kraft af de ledige Penge er til Stede i vort Samfund, kan komme til at svare til vor Produktionskøbeevne. Det rette Forhold mellem disse Faktorer er en absolut Nødvendighed for sunde økonomiske Forhold — heri er vi enige med den højtærede Finansminister. Jeg har kun nogle faa Bemærkninger angaaende Lovforslaget.

For det første synes det mig meget betænkeligt, at det ikke er udarbejdet saaledes, at den højtærede Finansminister kunde udtale sig med større Sikkerhed om Resultatet. Den højtærede Finansminister sagde, at Formueafgiften og Stabiliseringslaanet tillsammans med det, der er indvundet ved Pengeombytningsloven og Skattebøderne, vilde tage den væsentlige Del af de ledige Penge. Der ligger en vis Usikkerhed i disse Ord. Jeg er ligesom det ærede Medlem Hr. V. Buhl ikke sikker paa, at de ved Statslaanene bundne Penge er særlig fast tøjrede. Hvis man nu benytter disse Obligationer til at betale en hel Del af de Afgifter med, som her er foreslaaet, vil man stadig paa Nationalbankens Foliokonto have en hel Del ledige Penge, og saa er vi atter ude at svømme.

Denne Usikkerhed vil skabe Utryghed rundt om hos dem, der er udsat for at skulle betale Formueafgift. Den højtærede Finansminister kan her let komme til at staa i samme Situation som Manden, der skulde hugge Halen af sin Hund. Manden syntes,